

20-06-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου,
Ἐπισκόπου Πατάρων.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἦχος ᾠδῆς Παΐ

^Μ ^Π
^χ ^π ^θ ^ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ
 Π ^Δ
 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
^Π
 τι Κυ ρι ου ^π_θ

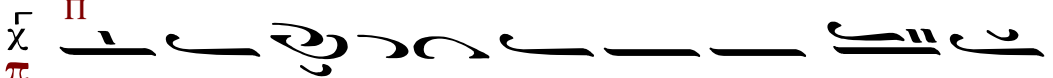

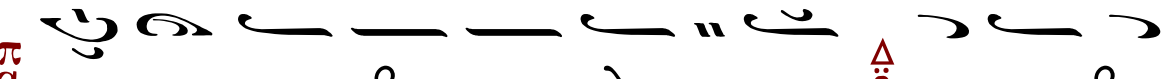
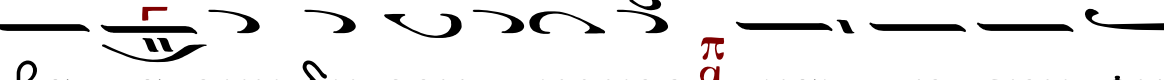
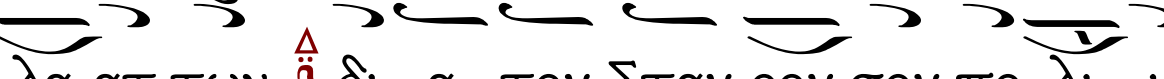

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

^Π
^π ^θ ^ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
^Δ
^Δ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος ^Δ εν ο
^Π
 νο μα τι Κυ ρι ου ^π_θ

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Τῆ Παρασκευῇ
Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ
Ἦχος ἶ Πά

^π₉ ^π **Γ**ωσον Κυ ρι ε τον λα ον σου ^Δ₉

και ευ λο γησον ^Δ₉ την κληρο νο μι αν σου
^π₉
^π₉ νι κας τοις βα σι λε ευ σι ^Δ₉ κα τα βαρ

βα α ρων δω ρου με νος ^π₉ και το σον φυ

λα α τ των ^Δ₉ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι

τε ευ μα ^π₉ **Δ**όξα... (Τὸ ὡς ἄνω)

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι,
Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν
ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἐν
παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

20-06-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄.

^ΓΠ
^ΔΟι την σην προ στα σι αν κε κτη με νοι Α
χραν τε ^Δκαι ταις σαις ι κε σι ι αις των δει
νω ων εκ λυ τρου με νοι ^πτω σταυρω του υι ου
σου εν παν τι φρουρου με νοι ^πκα τα χρε ος
σε παντες ^Δευ σε βως μεγαλυ νο με ε εν ^π

Τῆ Παρασκευῇ πρωΐ.
Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα.

ᾠχος λ̣π̣δ̣ Νη —̣ Γα

Βλέπων ὁ Ληστής, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος, τὰς ἀκτίνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο, ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

ᾠχος λ̣π̣δ̣ Νη —̣ Γα

Βλέπων ο ληστης τον Αρχηγον της ζω
ης ἐπι Σταυρου κρεμαμενον ελεε
γεν ει μη Θεος υπηρχε σαρκωθεις ο
συν ημιν σταυρωθεις ουκ αν ο ηλιος
τας ακτινας εναπεεκρυψεν ου δε η

γῆ σει ο με νη ε κυ υ μαι νε ε το **α**λλ
ο παν των α νε χο με νος μνη σθη τι μου
Κυ ρι ε εν τη Βα σι ι λει α α σου **α**

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ἐν μέσῳ δύο Ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης εὐρέθη ὁ Σταυρὸς σου, τῷ τοῦ μὲν καταγομένου εἰς ἄδην, βάρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

α Ἐν με σω δυ ο λη στων ζυ γος δι και
ο συ νη σ ευ ρε θη ο Στα αυ ρο ο ος σου **α** του
μεν κα τα γο με νου εις Α α δην **π** τω βα ρει
της βλα σφη μι ι ας **α** του δε κου φι ζι με

ν ου πται σμα των προς γνω σιν θε ο λο γι ας

Χρι στε ο Θε ος δο ο ζα α σοι **Δ**

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Ἦχος πλ. δ΄

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν, σωματωθέντα, καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ, σεμνὴ τεχθέντα, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον, μέσον τῶν κακούργων, ὀρῶσα, τὰ σπλάγχνα ἤλγεις, καὶ μητρικῶς θρηνοῦσα, ἐβόας· Οἶμοι! Τέκνον ἐμόν, τίς ἢ θεία καὶ ἄφατος, οἰκονομία σου δι΄ ἧς, ἐζώωσας τὸ πλάσμα σου! Ἄνυμνῶ σου τὸ εὖσπλαγχνον.

Μετὰ τὴν β΄ Σπυχολογίαν.

Καθίσματα Κατανυκτικὰ.

Ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ο Σταυρὸν ὑπομείνας, ὡς ἀγαθός, τοῦ Ἄδαμ τὴν πτωχείαν, ἀναλαβὼν, μόνη Ὑπεράγαθε, ἀναμάρτητε Κύριε, τοῦ θανάτου εὖσπλαγχνε, τὸ κράτος κατέλυσας, καὶ τῷ πάθει σου Δέσποτα, τὸν κόσμον διέσωσας· ὅθεν Ζωοδότα, τὴν πεσοῦσαν ψυχὴν μου, οἰκτείρησον

δέομαι, ὅταν κρίνης τὰ ἔργα μου, Δικαιοκρίτα
φιλόανθρωπε, καὶ δός μοι πανοικτίρμον ὁ Θεός,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν ὡς εὐσπλαγχνος, ὅτι
μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἐν μέσῳ τῆς Ἑδέμ, ξύλον θάνατον ἤνθησεν,
ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ξύλον ζωὴν ἐβλάστησε·
γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, ἀφθαρτοὶ ὄντες,
φθαρτοὶ γεγόναμεν, σχόντες δὲ τοῦ δευτέρου,
τῆς ἀφθαρσίας κατετροφήσαμεν· ἐν τῷ Σταυρῷ
γὰρ ἔσωσε Χριστός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ἐν με σω της Ε δεμ ζυ λον θανα α το
ον ην θη σεν Ἐ εν με σω δε της γης ζυ λον ζω
ης ε ε βλα στη σε Ἐ γευ σα με νοι γαρ του
πρω του αφθαρτοι οντες φθαρτοι γε ε γο να
μεν Ἐ σχον τες δε του δευ τε ε ρου της αφθαρ

σι ας κα τε τρυυ φη σα μεν δι α σταυ
ρου γαρ ε σω σε Χρι στος το γε νος των α αν
θρω πων

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἦχος πλ. δ΄.

Εκ τῶν αἱμάτων τῶν ἐμῶν, βροτὸς γεγέννησαι, ἐκ τῶν αἱμάτων δὲ τῶν σῶν, βροτοὺς ἐθέωσας, τοὺς βρώσει δὲ φθαρέντας, ζητῶν κατῆλθες, ὡς ὑπεράγαθος, ἐβόα πάλαι ἢ ἄμεμπτος, ἐν κλαυθμῶ, Χριστὸν θρηνοῦσα κρεμάμενον, ἐν Σταυρῶ, ὃν ὀρῶσα νεκρούμενον, δακρῶν ἔρρει κρουνοὺς, τὰς ὄψεις καταξαίνουσα, καὶ αὐτὸν μεγαλύνουσα.

Μετὰ τὴν γ΄ Σπυχολογίαν ἕτερα

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

Ἦχος πλ. δ΄

Θεώσεως ψευσθεῖς, ὁ Γενάρχης ἐλπίδος, φθορᾶς τοῖς ἐξ αὐτοῦ, πᾶσιν αἴτιος ὤφθη. Σὺ δέ διὰ Σταυροῦ σου, ζωὴν πηγάζεις ὡς

Ὑπεράγαθος· θέλων καὶ γὰρ ἐπάγης, ἵνα τὸ πρῶτον λύσης κατάκριμα· διὸ ὑμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ πάθος τὸ ἐκούσιον.

Μαρτυρικὸν

γ Στιχ. **Θ**αυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ.

Φωτὶ οὐρανίῳ καταλάμπεται, σήμερον αὕτη ἢ σκηνή· ἐν αὐτῇ γὰρ στρατιαὶ Ἀγγέλων ἀγάλλονται, σὺν αὐταῖς καὶ Μαρτύρων χοροὶ εὐφραίνονται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, κατάπεμψον τῷ κόσμῳ σου, τὴν εἰρήνην Χριστέ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν. ^N

γ **Φ**ω τι ου ρα νι ω κα τα

λα αμ πε ται ση με ρον αυ τη Η σκη νη *γ* **ε**ν

αυ τη γαρ στρα τι αι Αγ γε λων α γα λ λον ται

⁶ **κ**συν αυ τοις και Δι και ων χο ροι ευ φραι νον

ται *γ* **ε** πι τη μνη μη των Α α θλο φο ο ο

ᾠ ρων ^νδῆ αυ των ταις πα ρα κλη σε σι κα τα
πεμ ψον τω κο σμω σου την ει ρη νην Χρι στε
και το μεγα ε ε λε ε ος ^νδῆ

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον
Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

ᾠ θαύματος καινοῦ! ᾧ φρικτοῦ
Μυστηρίου! ἐβόα ἡ Ἀμνάς, τὸν Υἱὸν καθορῶσα,
ξύλω Σταυροῦ παγέντα. Τί τοῦτο Λόγε Θεοῦ
ἀθάνατε; πῶς νεκρὸς ὄρασαι, καὶ γῆν σαλεύεις
ὡς παντοδύναμος; ἀλλὰ ὕμνῳ σου τὴν φρικτὴν,
καὶ θείαν συγκατάβασιν.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνω ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανών Σταυρώσιμος,

Ὡδὴ α'

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ Εἰρμός

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας
ράβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ
πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς
ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὐρους
διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ
ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ἦχος λ̣ δ̣ — Γα.

^χ ^Μ ^Γ ^Γ ^ϑ
 ρ ^ρ ^Ν ^α
^χ ^λ ^γ ^ρ ^π ^δ ^α
^γ ^ρ ^π ^δ ^α

Σταυρον χαράξας Μωσῆς ἐπευθεΐ
 ας ράβδῳ λ̣ τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε ρ̣ τῷ Ἰσ
 ραὴλ πεζεύσαντι δ̣ τὴν δὲ ἐπιστρεπτι
 κῶς Φαραὼ τοῖς ἄρμασι κροτήσας ἠνωσεν
 ρ̣ ἐπευρους διαγράψας δ̣ τὸ ἀήττητον
 ὄπλον λ̣ διὸ Χριστῷ ἄσωμεν ρ̣ τῷ Θε

ω η μων ο τι δε δο ζασται

Γ
Δ

Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.

Παλάμας θείας Σταυρω, Ίησοϋ άπλώσας, προς σεαυτον συνήγαγες, χειρων σου το πλαστούργημα, και εκ χειρός πονηροϋ, πάντας ήλευθέρωσας, και καθυπέταξας, χειρι κραταιοτάτη, Βασιλεϋ των άπάντων· διό πιστοι άσωμεν, τω μεγέθει σου ότι δεδόξασται.

Δ
Γ Δο ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζασοι Δ

Μ Γ
Δ Πα λα μας θει ας Σταυ ρω Ι η σου

α πλω σας χ προς σε αυ τον συ νη γα γες Δ χει

ρων σου το πλα στου ρ γη μα Δ και εκ χει ρος

πο νη ρου παν τας η λευ θε ρω σας και κα θυ

πε τα ζας Δ χει ρι κρα ται ο τα τη Δ Βα σι λευ

των α παν των χ δι ο πι στοι α σω μεν Δ

τω με γε θει σου ο τι δε δο ξασται Γ

Στίχ. Δόξα σοι, ό Θεός ήμών, δόξα σοι.

Λυμαντική έν Έδέμ, γέγονε του ξύλου, ή άπευκτη άπόγευσις, τον θάνατον εισάξασα, Χριστός δε θανατωθείς, επί ξύλου άπασι, ζωήν έπήγασε, και έκτεινε τον όφιν, θειική δυναστεία: διό αυτώ άσωμεν τώ Θεώ ήμών, ότι δεδόξασται.

Γ Δ
Δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξασται Γ

Γ +
Λυ μαν τι κη εν Ε δεμ γε γο νε του

ξυ λου χ N η α πευ κτη απο γευ σις α τον θα

να τον εισαξασα Γ α Χριστος δε θανα τω θεις ε

πι ξυ λου α πασι ζω ην επη γασε Γ και ε

κτει νε τον ο φιν Γ α θει κη δυ να στει α χ

δι ο αυ τω α σω μεν Γ α τω Θε ω η μων

ο τι δε δοξασται

σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ἔβλεψέ σε Σταυρῶ, τὸν τὰ πάντα βλέποντα, ἠλούμενον ἢ ἄμεμπτος, ὀδυρομένη ἔλεγε· Τί τοῦτο τέκνον ἐμόν, τί σοι ἀνταπέδωκαν οἱ ἀπολαύσαντες, πολλῶν σου δωρημάτων, πῶς ὑποίσω τὸν πόνον; Δόξα τῇ σῇ εὐσπλαγγνε, καὶ μακρόθυμε, οἰκονομία φρικτῇ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ε βλεψε σε Σταυρω τον τα παντα

βλεποντα η λουμενον η α μεμπτος

ο δυρομενη ε λεγε Τι του το τεκνον

ε μον τι σοι ανταπεδωκαν οι απολου

σαντες πολλων σου δωρηματων πως υ

ποισω τον πονον Δοξατηση ευσπλαγγνε

20-06-2025 ΟΡΘΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄.

καὶ μακροθύμιοι κονομία φρι
κτη

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
ᾠδὴ α΄ ᾠδὴ ἠχος πλ. δ΄ .
Ἀρματηλάτην Φαραὼν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν ἄχραντον, πάσης αἰρέσεως, ἀποτροπὴν φέρει· σάρκα γὰρ γενόμενον, ἀναλλοιώτως ἔτεκες, τὸν ἐπέκεινα πάσης, Θεογεννήτορ τῆς κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν αἶδιον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς Θεοῦ Μήτηρ παρρησίαν ἔχουσα, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, μονογενῆ Λόγον, καὶ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συμφυῆ τῷ Πνεύματι, δυσωποῦσα μὴ παύση, κινδύνων σῶσαι Πανάμωμε, τοὺς σὲ Θεοτόκον δοξάζοντας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Θεομήτορ προστασίαν ἔχοντες, οὐ δειλιάσομεν, τὸ τῶν ἐχθρῶν στίφος, τὸ ἀντιμαχόμενον, τοῖς εὐσεβῶς δοξάζουσι, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, Θεὸν τῶν ὄλων καὶ Κύριον, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοῦς καὶ οὐράνιος τὸ σὸν Μυστήριον, τὸ ἀκατάληπτον, κατανοεῖν ὄντως, ἀτονεῖ

Πανύμνητε· τοῦ γὰρ Πατρὸς ὁ σύνθρονος, ἐν
γαστρὶ σου σκηνώσας, ἐκ σοῦ τεχθῆναι
εὐδόκησε, φύσεσι διτταῖς γνωριζόμενος.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Ὡδὴ α΄ .

Ἦχος βαρὺς
Νεύσει σου πρὸς γεώδη...

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τρίβου συντονωτάτης, πρὸς τὸν Θεὸν μεφερούσης, δεικνύων τὴν μέθοδον, Ἱερομύστα δίδαξον, ὅπως τῆς ἀτελευτήτου, τύχοιμι ζωῆς, ταῖς πρεσβείαις σου πάνσοφε. (Δίς)

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦστραφας φωτοφόρος, ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, διτταῖς λαμπρυνόμενος, Ἱεροφάντα χάρισιν· ὅθεν διπλοῖς σε στεφάνοις, ἱεροπρεπῶς ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στέφει τοῦ μαρτυρίου, Ἱερωσύνης τε μύρω, Παμμάκαρ κοσμούμενος, δι' ἀμφοτέρων ἡστραφας· ὅθεν τῆς ἀληθεστάτης, καὶ θεοειδοῦς κληρουχίας τετύχηκας.

Δόξα...

Ἄμωμος ὡς θυσία, καὶ Ἱερὰ τῷ Δεσπότη, καὶ ζῶσα καὶ ἔμψυχος, ἱερουργήθης ἔνδοξε· ὅθεν θυσιαστηρίῳ, τῷ ἐν οὐρανοῖς προσεδέχθης Μεθόδιε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ῥύστην βροτείου γένους, καὶ λυτρωτὴν καὶ Σωτῆρα, Χριστὸν ἡμῖν τέτοκας, Παρθενομητορ ἄχραντε· ὄθεν σαφῶς σε εἰδότες, πρόξενον ζωῆς αἰωνίου δοξάζομεν.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμὸς .

Ράβδος εἰς τύπον, τοῦ Μυστηρίου παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν Ἱερέα, τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῶην, Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνηθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Ὡδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

^ϕ ^Γ ^Ν ^Π ^Γ
^ϕ ^Γ ^Ν ^Π ^Γ
Ρ α β δ ο ς ε ι ς τ υ π ο ν τ ο υ μ υ σ τ η ρ ι ο υ π α
 ρ α λ α μ β α ν ε τ α ι ^Δ τ ω β λ α σ τ ω γ α ρ π ρ ο
 κ ρ ι ^Γ ι ι ν ε ι τ ο ν ι ε ρ ε α ^ν τ η
 σ τ ε ι ρ ε υ ο υ σ η δ ε π ρ ω η ν Ε κ κ λ η σ ι α
 ν υ ν ε ξ η ν θ η η σ ε ^Δ ξ υ υ λ ο ν Σ τ α υ ρ ο υ ^{ν'} ε ι ς
 κ ρ α τ ο ς κ α ι σ τ ε ρ ε ε ω ω μ α

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μέλانا κόσμον, μετημφιάσθη ὀρῶν ὁ ἥλιος, ἐπὶ ξύλου σε ἀδίκως ἀρθέντα, καὶ διερράγησαν

πέτραι, καὶ γῆ φόβῳ πᾶσα ἔφριξε, μόνε Σωτήρ,
εἰς πάντων ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπλώσας χεῖρας, Μωσῆς ἐτύπου Σταυρὸν
τὸν τίμιον, ὃν ἡμεῖς νῦν ἐκτυποῦντες ἐμφρόνως,
ἔθνη ἀλλόφυλα πάντα, των δαιμόνων
ἐκτρεπόμεθα, βλάβης ἐκτός, ἀπάσης
διαμένοντες.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νομίμων δίχα, τῶν ἀνθρωπίνων σε Τέκνον
ἔτεκον, καὶ πῶς ἄνομοι ὑψοῦσί σε ξύλῳ, μέσον
ἀνόμων τὸν μόνον, νόμους ζωῆς ἐκτιθέμενον; ἡ
Θεοτόκος, θρηνωδοῦσα ἀπεφθέγγετο.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.
Ὡδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ κόσμῳ, διανάστησον, οὐλάς, καὶ τύπους ἐξαλείφουσα, τῆς ἀμαρτίας μόνη, Θεογεννητορ πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ρήσεις τῶν θείων Προφητῶν, καὶ τὰς αὐτῶν προφητείας, ἐπεσφράγισας, τεκοῦσα τὸν Λόγον, τὸν λαλοῦντα δι' αὐτῶν, καὶ τὰς αὐτῶν πληρώσαντα, θεηγορίας μόνη, εὐλογημένη Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπειρογάμως ἐκ Πατρός, τὸν πρὸ αἰώνων ἀφράστως, ἐν γαστρὶ σου συλλαβοῦσα Παρθένε, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον, ἐν ἑκατέρᾳ φύσει, τέλειον οὐ διαιρούμενον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κοῦ τὴν ἁγίαν ὁ Θεός, γαστέρα κατασκηνώσας, ἐσαρκώθη Θεομῆτορ ὡς οἶδε, καὶ διέσωσεν ἡμᾶς, τοῖς ζωηφόροις πάθεσιν· ὅθεν σε σωτηρίας, πύλην Παρθένε γινώσκομεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Ὡδὴ γ΄ . Ἦχος βαρὺς
Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς...

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπιπολάζουσαν ἰδὼν, τὴν τοῦ Ὠριγένους ἀπάτην, ὡς ὑπάρχων ἄριστος ποιμὴν, τῷ θείῳ πυρὶ συντόμως ἔφλεξας, πᾶσαν ἐκείνου τὴν ἀχλὺν, τὴν ἀπαστραπτουσαν αἴγλην, ἄψας τῆς σοφίας θεόληπτε. (Δίς)

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς παρθενίας τὸ σεπτόν, καὶ τῆς ἀγνείας τὸ κάλλος, διὰ πείρας, Ἐνδοξε μαθῶν, σοφία τῆ σῆ καὶ λόγων χάριτι, πᾶσι τὴν τούτων καλλονήν, ὑποδεικνύεις θεόφρον, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν φαιδρότητα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ τῶν σῶν λόγων ἀστραπή, καὶ ἡ τῆς γνώσεως σάλπιγξ, καὶ δογμάτων εὐσημος φθογγή, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν Ὅσιε, πάντα καλοῦσα τοὺς πιστοὺς, πρὸς μετουσίαν παμμάκαρ, τῶν ἐπουρανίων ἀπολαύσεων.

Δόξα...

Στερεωτέρας ἐδωδῆς, πνευματικῶν συμποσίων, οἱ πλησθέντες Πάνσοφε τῶν σῶν,

τὴν ὄντως τρυφὴν ἐκεῖθεν τρέφονται, τὴν διαμένουσαν αἰεὶ, συμφυομένην ἀρρεύστως, καὶ συναυξουμένην τοῖς μετέχουσι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μετὰ τοῦ θείου Γαβριήλ, εὐλογημένη τὸ Χαῖρε, σοὶ Παρθένε κράζομεν αἰεὶ· χαρᾶς γὰρ ἡμῖν αἰτία γέγονας, καὶ εὐφροσύνης ἀληθοῦς, τὸν Λυτρωτὴν καὶ Σωτῆρα, πάντων μετὰ σώματος κυήσασα.

Ὡδή γ', τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Ἦχος βαρὺς .
Ὁ Εἰρμὸς

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς,
παντοδυνάμω σου Λόγω, στερεώσας Κύριε
Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ
Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν
ἀσαλεύτῳ με πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου
στερέωσον.

Ἦχος βαρὺς

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς παντοδυναμώ σου Λόγω στερεώσας Κύριε Σωτήρ καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ πνεύματι πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Ἦχος δ΄ . Ὁ ὑψωθείς

Θυσιαστήριον τερπνὸν τὴν καρδίαν, ἀποτελέσας ἐν αὐτῷ ἀναιμάκτους, Ἱερουργεῖ προσήγαγες θυσίας Θεῷ, ἀθλήσας δὲ στερρότατα, καὶ τυθεὶς προσηνέχθης, θυσία ᾧ Μεθόδιε, δι' ἡμᾶς τῷ τυθέντι, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε αἰεὶ, πάντα σωθῆναι, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον*

Ἡ παναμώμητος ἀμνάς καὶ Παρθένος, ὃν ἀπεκύησεν Υἱὸν ἠπλωμένον, ἐπὶ Σταυροῦ ὡς ἔβλεψεν ὀδύνας τὴν ψυχὴν, καιρίαις κατεπλήττετο, καὶ ἐβόα θρηνοῦσα· Ποῦ σου τέκνον φίλτατον, δωρεῶν καὶ θαυμάτων, μνήμη ᾧ ἀπήλαυσεν, ὁ ἀχάριστος δῆμος; ἀλλ' εἰς τὸ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν, ταῦτα νῦν πάσχεις· Ὑμνῶ σου τὸ εὖσπλαγχνον.

ᾠδὴ στ΄, τοῦ Μηναίου

Ἦχος Βαρύς. Ὁ Εἰρμός

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιοτικῶν μελημάτων, συμπλόις ποντούμενος ἀμαρτίαις, καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσριπτούμενος, ὡς ὁ Ἰωνᾶς Χριστὲ βοῶ σοι· Ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

20-06-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄.

Ἦαυ τι ων τω σα α λω των βι ο τι
κω ων μελη μα α των ἡ συμ πλο ο ις πον του με
νος α μαρ τι αις Δ και ψυ χο φο ρω θη ρι ι
προ ς ρι πτου με νος ἡ ως ο Ι ω νας Χρι
στε βο ω σοι Δ Εκ θα να τη φο ρου με βυ θου
α να γα γε ε ε ε ε ε ε ἡ

Κοντάκιον

Τῆς Τετάρτης τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῆς ἐπωνύμῳ σου καινῆς πολιτείας, τοὺς οἰκτιρομῶδες σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Σ Υ Ν Α Ξ Α Ρ Ι Ο Ν

Τῆς Κ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου, Ἐπισκόπου Πατάρων.

Στίχοι

Μέθοδον Μεθόδιος βίου πρὸς βίον,
Μεθεὶς ὀδεύει, οὐ μέθοδος οὐ πέλει.
Εἰκάδι ἀρχιθύτην Μεθόδιον ἄορ
κατέπεφνε.

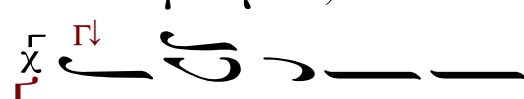
Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ἡ', τοῦ Μηναίου. Ἦχος βαρὺς Ὁ Εἰρμὸς

Στίχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Τὸν μόνον ἄναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, καὶ φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος Βαρὺς Γα

Στίχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,
ον μονον αναρ

χον Βασιλεα της δοξης ον τρεμουσινου

ρανωων αιδυνα αμεις και φριττουσι των

Αγγελων αι τα αξεις υμνειτε Ι

ερεις λαος υπερυψουτε εις παντας τους

αι ω ω να α α α α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς...

Τιμιωτέρα εἰς ἦχον Βαρύ

Ἦχος Γα

Στίχος α΄

Με γα λυ νει η ψυ χη μου
τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευ
μα μου ε πι τω Θε ω τω σω τη ρι μου
την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε
ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο
γον τε κουσαν την ον τως Θε ο το κον σε με
γα λυ υ νο ο μεν

Στίχος β΄

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι
την τα πει νω σιν της δου λης αυ του

20-06-2025 ΟΡΘΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄.

δου γαρ α πο του νυν ^χ ^Δμα κα ρι ου σι με

πα ασαι αι γε ε αι ^Γ ^Ψ

^Γ ^Ψην Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βι μ

^Γ ^Ψ και εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως των Σε

ρα φι μ ^Γ ^Ψτην α δι α φ θο ρως Θε ον Λο ο

γον τε κου σαν ^Δ ^Ψτηνον τως Θε ο το κον σε με

γα λυ υ νο ο μεν ^Γ ^Ψ

Στίχος γ΄ ^χ ^Δ ^Γ ^Ψ ^Γ ^Ψ ^Γ ^Ψ ^Γ ^Ψ ^Γ ^Ψ
^Ψ ^Θ τι ε ποι η σε μοι με

γα λει α ο δυ να τος ^Γ ^Ψ και α γι ον

το ο νο μα αυ του ^Γ ^Ψ και το ε λε ος αυ

του ^χ ^Δ εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με ε νοις αυ τον

την Τι μι ω τε εραν των Χερου βιμ

και εν δο ζο τεραν ασυγκριτως των Σε

ρα φιμ την α δι αφθορωσ Θε ον Λο ο

γοντε κουσαν την ον τωσ Θε ο το κον σε με

γαλυ υ νο ο μεν

Στίχος δν ποι η σε κρατος εν βρα

χι ο νι αυ του δι ε σκορπι σεν υ

πε ρη φανους δι α νοι ακαρδι ι ας αυ

των

την Τι μι ω τε εραν των Χερου βιμ

και εν δοξοτεραν ασυγκριτως των Σε
ραφιμητην αδιαφορωσ Θεον Λοο
γοντε κουσαν ατηνον τωσ Θεοτοκον σε με
γαλυυνοομεν

Σπῆχος ε΄ χα Καθειλεδυναστας απο

θρονων και υψωσε τα πεινους πεινων
τας ενεπλησεν αγαθων και πλουτου
τας εζαπεστειλε κενους

την Τιμιωτεραν των Χερουβιμ

και εν δοξοτεραν ασυγκριτως των Σε
ραφιμητην αδιαφορωσ Θεον Λοο

γοντε κουσαν ^Δτηνον τως Θεο τοκον σε με

γαλυ υ νοο μεν ^Γ ^Α

Στίχος στ' ^Γ ^Μ ^Γ
^Α Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους ^Γ ^Α κα

θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η

μων ^Γ ^Α τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του

ε ω σαι ω ω νος ^Γ ^Α

^Γ ^Π ^Γ
^Α Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου βιμ

^Γ ^Π ^Α και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε

^Γ ^Ν ^Α
ρα φιμ ^Α την α δι α φθο ρως Θε ον Λο ο

γοντε κουσαν ^Δτηνον τως Θεο τοκον σε με

γαλυυνοομεν

ᾠδὴ θ' τοῦ Ἁγίου Μηναίου

ᾠχος βαρῦς

Ὁ Εἰρμὸς

Μήτηρ Θεοῦ καὶ Παρθένος τεκοῦσα, καὶ παρθενεύουσα πάλιν, οὐχὶ φύσεως ἔργον, ἀλλὰ Θεοῦ συγκαταβάσεως· ὅθεν ὡς μόνην τῶν θείων θαυμάτων, καταξιωθεῖσαν, σε Ἄγνη μεγαλύνομεν.

Μήτηρ Θεου και Παρθενος τεκουσα

και παρθενευουσα παλιν ουχι φυυσηω

εεργον αλλα Θεου συγκαταβασεως

οθενως μονην των των θειων θαυματων κα

ταξιωθεισαν σε Αγνη μεγαλυυνοο

μεν

Ἄξιον ἔστιν

Ἦχος Γα

Ἄξιον ἔστιν ὡς ἀληθῶς μακα-
ριζεῖν σε τὴν Θεοτόκον ἀειμα-
καριστὸν καὶ πανάμωμον ἀκαίμητε
ράτου Θεοῦ ἡμῶν ἣν τιμιώτε-
ραν τῶν χειρῶν βειμῶν καὶ ἐνδοξοτερά-
ν σου συγκριτῶς τῶν Σεραφείμων ἀδιαφο-
ρῶς Θεὸν ὡς ἄλογον τέκνον ἄτηνον τῶς
Θεοτόκον σε μεγαλυνομεεεεεε
εν ἣ

Ἐξαποστειλάρια

Τῆ Παρασκευῆ:

Ἦχος β΄

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης.
Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός,
Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρός, πιστῶν τὸ
στήριγμα, Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν
δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκίον

Ἦχος γ΄

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἡ σὲ ἀσπόρως
τεκοῦσα, καὶ θρηνωδοῦσα ἐβόα· Οἴμοι,
γλυκύτατον Τέκνον! πῶς ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν
μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

ΑΙΝΟΙ
ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ΄ (148)

Αίνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αίνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αίνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αίνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αινεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αίνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἕρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρασ λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ΄ (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀὶ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,

ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δησαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ΄ (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Κοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετanoία ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Coὶ Κύριε.

Ότι Θεός ἐλέους, οἰκτιρομῶν, καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ό χορός: **Ά**μην.

Ό Ἱερεύς: **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ό χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

ό διάκονος: **Τ**ὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ό χορός: **Co**ί, Κύριε.

Ό Ἱερεύς: **Τ**ὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ό Ἱερεύς: **Co**ν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ό χορός: **Ά**μην.

*Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν
τὰ Ἀπόσπῃχα τῶν Αἰνῶν.
Σταυρώσιμα.*

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ
Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν.
Σταυρώσιμα

Τοῦ Μωσέως ἡ ῥάβδος, τὸν τίμιον Σταυρόν σου, προετύπου Σωτὴρ ἡμῶν· ἐν αὐτῷ γὰρ σῶζεις, ὡς ἐκ βυθοῦ θαλάσσης, τὸν λαόν σου Φιλάνθρωπε.

Ν
Δ Του Μω σε ε ως η ρα βδος τον τυ πον
του Σταυ ρου σου προ ε τυ που Σω τη ηρ η
μων Δ εν αυ τω γαρ σω ζεις ως εκ βυ θου θα
λασσης τον λα ο ον σου Φι λα αν θρωω πε Δ

Στιχ. α΄. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ἠὺφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ἦχος πλ. δ', Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράδεισος

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος ποτέ, τὸ ξύλον τῆς γνώσεως, ἀνεβλάστησεν ἐν μέσῳ τῶν φυτῶν, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου ἐξήνθησε, τὸν πηγάσαντα τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐθανάτωσε, βρώσει φαγόντα τὸν Ἀδάμ, τὸ δὲ ἐζωοποίησε, πίστει σωθέντα τὸν Ληστήν, οὗ τῆς ἀφέσεως, κοινωνοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον, Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τῷ πάθει σου λύσας, τὴν καθ' ἡμῶν μανίαν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς, τῆς βασιλείας σου Κύριε.

Ἰ
ν
α
O εν Ε δεμ Πα ρα δει σος πο τε το
ξυ λον της γνω σε ως α νε βλα στη σεν εν
με σω των φυ των η Εκ κλη σι α σου
Χρι στε τον Σταυ ρον σου ε ξην θη σε τον πη
γα σαν τα τω κο σμω την ζω ην αλ λα το
με εν ε θα να τω σε βρω ω σει φα γον τα

τον Α δαμ^Δατο δε ε ζω ο ποιησε πι ι
στει σω θεν τα τον Ληστην^γ ου της α φε σε
ως κοινω νους^Δ η μας α να δειξον Χριστε ο
Θε ος^Δ ο τω παθει σου λυ υ υ σας^γ την
καθ η μων μα νι αν του εχ θρου^Δ και α ζι
ω στον η μας της ου ρα νι ου Βασι λει α ας
σου^γ

Στιχ. β΄. **Κ**αὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

*Μαρτυρικόν:
Τί ὑμᾶς καλέσωμεν*

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; Χερουβίμ; ὅτι ὑμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός, Σεραφείμ; ὅτι ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν, Ἄγγέλους; τὸ γὰρ

N M
χα ας η η μων

ν
δ

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον,

ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου φρικτοῦ! ὁ τῇ φύσει ἀθάνατος, πῶς ἐν ξύλῳ κρέμαται; πῶς θανάτου νῦν γεύεται; πῶς κατακρίνεται ὁ ἀνεύθυνος; Κρῦψον τὸ φῶς σου, καὶ φρίξον ἥλιε, βλέπων τὸ τόλμημα, ἡ Παρθένος ἔλεγεν ἐν στεναγμοῖς βλέπουσα σταυρούμενον, Χριστὸν ὃν ἔτεκε.

Ὁ Ἱερεύς: Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ
Ἦχος 4̣ Πα

Ἰ̣ω̣ σον Κυ ρι ε τον λα ον σου Δ̣
και ευ λο γησον Δ̣ την κληρο νο μι αν σου
νι κας τοις βα σι λε ευ σι Δ̣ κα τα βαρ
βα α ρων δω ρου με νος π̣ και το σον φυ
λα ατ των Δ̣ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι
τε ευ μα π̣ Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον,
Δ̣ Ἄ α χραν τε θε ο το ο κε η εν ου
ρα νοις ευ λο γη με ε νη και ε πι γης δο
ξο λο γου με ε ε νη ζ̣ χαι ρε Νυμ φη α νυμ φευ
τε ε ε π̣

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργία

ΚΥΡΙΕ ΕΛΗΣΣΟΝ

ᾠχος π̄ δ̄ Νῆ

1. Κυρι ε ε λε ε η σον

2. Κυρι ε ε λε ε ε η σον

3. Κυρι ε ε λε ε ε η σον

4. Κυρι ε ε λε ε ε η σον

5. Κυρι ε ε λε ε ε η σον

6. Κυρι ε ε λε ε ε ε η σον

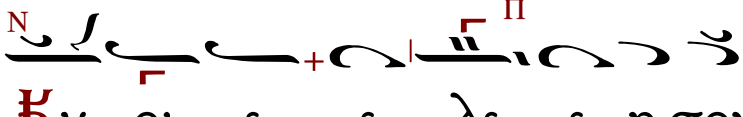
ΕΤΕΡΑ

1. Κυρι ε ε λε ε ε η η σον

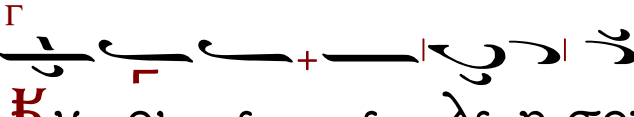
2. Κυρι ε ε ε λε ε ε η η σον

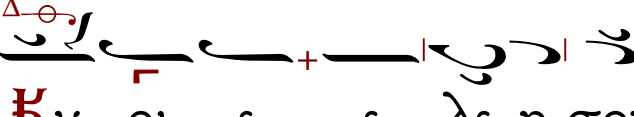
3. Κυρι ε ε λε η η σον

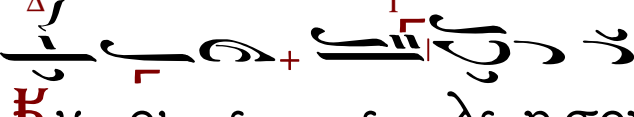
4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν

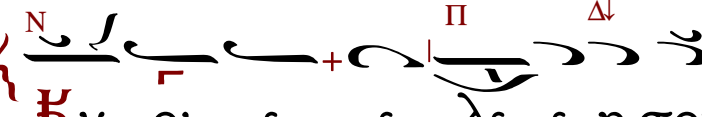
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12.
 Κοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α΄

Ἦχος Δι

Ἄ μη ην

Στίχ. α΄ Ἄ γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο

νο μα τι σου Υ ψιστε

Ἐ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Στίχ. β΄ Ἐ ου α να γ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

σου κα τα νυκτα

Ἐ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

Στίχ. γ' **Ο** τι ευφρανας με Κυρι

 εν τοις ποιημασι σου και εν τοις

 εργοις των χειρων σου αγαλλιασο

μαι

 Γαις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσονημας

Στίχ. δ' **Ο** τι ευθυς Κυριος ο

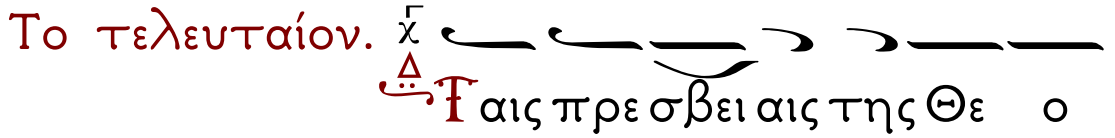
Θεος ημων και ουκ εστιν αδικι

α εν αυτω

 Γαις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

Δόξα Πατρι... **Κ**αὶ νῦν...

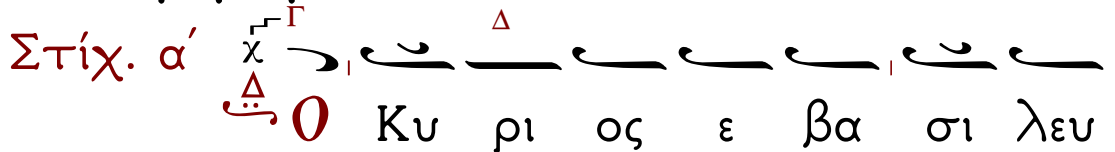
Το τελευταίον.
Γαισ πρεσβειαις της Θεο

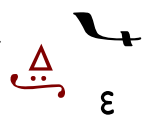
το οκου
Σωτερ σωσον ημα ας

Ἀντίφωνο Β΄

Ἦχος Δι

Αμη ην

Στίχ. α'
Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ

σεν ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ε

νε δυ σα το Κυ ρι ος δυ να μιν και

πε ρι ε ζω σα το

Πρε σβει αις των α γι ων σου σωσον η

μας Κυρι ε

Στίχ. β' ^Γ ^Δ
και γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

ται

^Δ ^Β
Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η

μας Κυρι ε

Στίχ. γ' ^Γ ^Δ
θαυ μα στοι οι με τε ω

ρι σμοι της θα λασσης θαυ μα στος εν υ

ψη λοις ο Κυ ρι ος

^Δ ^Β
Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η

μας Κυρι ε

Στίχ. δ' ^χ ^Γ ^Δ
Τα μαρτυρία σου επι

στω θησαν σφοδρα ^Δ τω οικω σου πρεπει

αγιασμα Κυρι εις μακροτη

τα ημερων ^Δ

^Δ Πρεσβειαις των αγιων σου ^Δ σωσον η ^B

μας Κυρι ε ⁶

^χ ^Δ Δοξα Πατρι και Υι ω και Αγι

ω Πνευματι ^Δ

^Δ και νυν και αι καιεις τους αιωνας

των αιωνων Αμην ^Δ

^M ^Δ Ομονογενης Υιος και Λογος

20-06-2025 ΟΡΘΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄.

του Θεου ^Δ α θανατος υπαααρχων
⁶ και καταδεξαμενος διατηνη
μετερανσωτηρι ιαν ^Δ σαρκω θη
ναι ^{ζ'} εκ της Αγιας Θεοτοκου ^Δ και α
ει παρθενου Μαρίας ^Δ ατρεεπτωσε
αν θρωπησας ⁶ σταυρωθεις τε Χριστε ο Θε
ος ^Δ θανατω θανατον πατησας ^{χ'} ει
εις ⁺ ων ^{χ'} της Αγιας Τριδος ^Δ συνδοξα
ζοομενος τω Πατρι ^Δ και τω Αγιω Πνευ
ματι ⁶ σωσον ημα ⁺ αας ^Δ

Ἀντίφωνο Γ΄

20-06-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΚΛΕΥΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄

Ἀντίφωνο Γ΄
Ἦχος Δι

Στιχ. α΄ ^Γ ^χ Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
τω Σω τη ρι ημων

^Γ ^χ ^Δ ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο
ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
εν Α γι οισ θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
αλ λη λου ι α

Στιχ. β΄ ^Γ ^χ Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

^Γ ^χ ^Δ ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο
ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οϊς θ αυ μα στος ψα λ λον τας Σοι

α λ λη λου ι α

Στιχ. δ' ^χ **Ο** τι Θε ος με γας Κυ ρι ος

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οϊς θ αυ μα στος ψα λ λον τας Σοι α λ λη

λου ι α α α α

Εισοδικό

Δευ τε προσκυνησωμεν και προσπεσω
μεν Χριστω **Ω**σον ημας Υιε Θεου
ο εν Αγι οισ θυμαστος ψαλλοντας
Σοι αλληλουια **Α**
Απολυτίκιον

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος ἧ Πα̇

^Γ ^Π
^π ⁹ **Γ**ωσον Κυ ρι ε τον λα ον σου ^Δ
και ευ λο γησον ^Δτην κληρο νο μι αν σου
^π ⁹ νι κας τοις βα σι λε ευ σι ^Δκα τα βαρ
βα α ρων δω ρου με νος ^π ⁹ και το σον φυ
λα ατ των ^Δδι α του Σταυ ρου σου πο λι ι
τε ευ μα ^π ⁹

Κοντάκιον

Τῆς Τετάρτης ἔ Παρασκευῆ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῆ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρομοὺς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δ΄ Δι

^π^χ^Μ ^Δ
^Δ **Ο** υ ψ ω θ ει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι
 ως ^Δ τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει
 α ^Δ τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
 Θε ος ^Δ ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου ^Δ
 τους πι στους Βα σι λεις η μων ^Δ νι κας χο ρη
 γων αυ τοις ^Δ κα τα των πο λε μι ων ⁶ την συμ

20-06-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄.

μα χι αν ε χοι εν την σην ^Δ ο πλον ει
ρη η νης ^{ζ'} α ητ τη τον τρο ο παι ο
ο ^Γ ον ^Δ

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Β΄ ΕΒΔΟΜΑΪΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς

Ἦψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν
λαοί.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, εἰ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἐνός, πολλῶ μᾶλλον οἱ τὴν περισσεΐαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι διὰ τοῦ ἐνός Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄρα οὖν ὡς δι' ἐνός παραπτώματος εἰς πάντας ἄνθρώπους εἰς κατάκριμα, οὕτω καὶ δι' ἐνός δικαιώματος εἰς πάντας ἄνθρώπους· εἰς δικαίωσιν ζωῆς. Ὡσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἐνός ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἐνός δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί. Νόμος δὲ παρεισῆλθεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα. Οὐ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις, ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ

δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Τί οὖν ἐροῦμεν;
ἐπιμενοῦμεν τῇ ἁμαρτίᾳ ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ;
Μὴ γένοιτο. Οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ,
πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ;

Ἀλληλούϊα (γ) Ἦχος α΄

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω
ἀπ' ἀρχῆς

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Κοι Κυ ρι ε

Α μη η η η η ν

Και τω πνευματι ι ι ι ι σ

Κοι οι οι οι οι Κυ ρι ε Ἔτερον.

Κοι Κυ ρι ε ε ε ε ε

Α α α μ η ν

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,

Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

Ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

δὸς ἡμῖν σήμερον,

Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

ᾠχος λ'η Πα'Εναρμόνιος

^πχ ^π **Ε**ι ει εις **Α** γι ος ^π **Ε**ι ει εις **Κυ** υ ρι
^π **Ι** η σους **Χ**ρι στος ^χ **Ε**ις **δο** ζαν **Θε**
 ου Πατρος α μην ^π

20-06-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄

Ἦχος Γ'τος
λ

Ἦχος λ
B
1
13 13 13 13 13 13
A α α α
6
13 13 13 13 13 13
γι ι ι ος
6
13 13 13 13 13 13
Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος
6
I η σους
B
Δ
Xρι ιστος εις δο ο ο ζαν Θε ου Πα τρος
+
A α μην

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λη΄ Πα

Χρι στε ε το φως το α λη θι νον το
φω τι ζον και α γι α α α α α α ζο
ον παν τα α αν θρω πον ερ χο ο ο με
νον ει εις το ον κο ο ο ο ο ο ο ο
σμον ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η
μα ας το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω
που ου ου σου ι να εν αυ τω ο ψω
ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο
ο σι ι ι τον και κα τε ευ θυ υ υ
υ νο ον τα δι α βη η μα τα α

20-06-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄.

η μω ω ω ν ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ω ν ε εν το ο ο λω ω ω ν σου ^π₉
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^Π_χ και πα αν τω ω ν
σου ου των ^Δ γι ω ω ω να μην ^Δ

Κοινωνικόν

Τῆ Παρασκευῆ (Σταυρώσιμον)

Ἦχος Δ΄ Δι ΑΓΙΑ

$\overline{\lambda}$ Δ
 Δ Γ ση μει ω ω θη η η εφ η μας Δ
το φω ω ως του προ σω που ου σου ου Κυ
υ ρι ι ι ε Δ ε ε ε δω ω κας ευ φρο
συ υ υ υ υ νην λ εις τα α ας καρ δι ι
ι ι ας η η η μων Δ Αλ λη λου ι ι α
α α α Δ

α μειςου την θα α α λα α α ασσαν
συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας των
δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α το ο
ος Α αλ λη λου ου ου ι α
Cυ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
μα α αρ ρους συ ε ζη ρα ανας πο τα μου
ου ους Η η η η θα α αμ Α α αλ λη
λου ου ι ι α
Cη ε στι ιν η η η με ε ε ρα και ση η
ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ κα τηρ
τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι ι ι ο

 ο ον ^χ _π Α ααλ ληλουου ι ι α ^{π _π}

^π _π **Σ**υ ε ποι η σας παντα τα ω ραι αι αι

 α α τηης γης θε ρος και ε ε ε αρ ^Δ _Δ Συ ε

 ποι οι η σαας α αυ τα α α Α ααλ λη

 λουου ι ι α ^π _π

^κ _π **Α** να στα ο ο Θε ε ε ος ε πι

 βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου μη ε πι

 λα θη της φωνη ης των οι οι κε τω ω ω ν

 σου ου ου ^χ _π Α α α λη ουου ι ι α ^π _π

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς. Ψαλμός 73ος
Ἡμετέρας καταγραφῆς.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Ἰχ̣ Π
π̣ ρ̣ Δ
ω τη ρι αν ει ει ρ γα α α α σω ε εν
Π
με ε ε σω τη η ης γης Δ Χρι στε ε ε ο
Θε ε ε ο ο ο ο ο ος χ̣ ρ̣ Α α α λ
λη η η λου ου ι ι ι α α α π̣ ρ̣
Π Δ Κ↓
π̣ ρ̣ Ο θε ος βα σι λε ε υς η η μων χ̣ ρ̣
Δ
προ αι ω ω ω νων Δ ει ρ γα σα το σω ω ω τη
ρι αν εν με ε ε σωω τη ης γη η ης χ̣ ρ̣
Α α α λ λη η η λου ου ι ι ι α
α α α π̣ ρ̣

Π
 π ρ **Ϟ** υ ε κρα ται ω σας εν τη δυ
 Δ↓ κ↓
 να α μειει σου την θα α α λα α α σο
 Δ↓
 σαν **χ ρ̇** συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας
 των δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α
 το ο ος **χ ρ̇** Α α αλ λη η η λου ου
 ι ι ι α α α **π ρ**
 π ρ **Ϟ** υ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
 Δ↓ κ↓ Π
 μα α αρ ρους **χ ρ̇** συ ε ζη ρα α νας πο τα
 μου ου ους Η η η η θα α αμ **χ ρ̇** Α α αλ
 λη η η λου ου ι ι ι α α α **π ρ**
 π ρ **Ϟ** η ε στι ιν η η η με ε ε ρα **χ ρ̇** και

20-06-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄.

ση η ε ε ε στι ιν η η η νυξ ^κ Συ
κα τηρ τι σω φα α αυ σιν ^Π και Η η η λι ι
ι ι ο ο ον ^κ Α α αλ λη η η λου
ου ι ι ι α α α ^π
^Π ^κ ^Π
^π **Σ**υ ε ποι η σας παν τα τα ω ραι
αι αι α α της γης ^κ θε ρος και ε ε ε αρ ^Δ
Συ ε ποι οι η σας α αυ τα α α ^κ
Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
α α α ^π
^κ ^π **Α**να στα ο ο Θε ε ε ος ^κ ε
^Δ ^Μ ^Δ
πι βλε ψον ε πι τη δι α θε κη ην σου ^Δ

20-06-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄.

μη ε πι λα θη ^Π της φω νη η ης των οι οι
κε τω ω ω ων σου ου ου ^χ ^ῥ Α α αλ λη
η η λουου ι ι ι α α α α ^π ^ῥ

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εὐλο-
γομεν Πνεύμα ἐπουράνιον εὐρο-
πιστὶν ἀληθῆ ἀδιαιρέτων Τρι-
αδά προσκυνοῦσόντες αὐτὴ γάρ
ἡ ἡμᾶς ἐσωσεν ἐεεε ἐν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ἦχος Δι Ἰμνησάμενος εἰς ἀ-
φῆσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωῆν αι-
ωνίων

Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν

20-06-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄.

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ^{6.} ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ^{Δ.} ο τι η ζι ω
σας η μας ^{Δ.} των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων ^{6.} τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ^{Δ.} ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου ^{6.}
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α ^{Δ.}

Εἶη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

^M
^Δ Ἄ α μην ^Δ εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νον ^B α πο του νυν και ε
 ως του αι ω νος ⁶ (Δίς)
⁶ Το ο νο μα Κυ ρι ου εἰ η ευ λο
 γη με ε νον ^{ζ'} α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω νο ο ος ^Δ

Τόν Εὐλογοῦντα...

^Δ Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας ^Δ Κυ ρι ε φυ λατ τε ^Δ
 ει ει εις ^Δ πολ λα ε ε τη ^Δ η η ^Δ

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.